

คำวินิจฉัยของ นายอุรัส หวังอ้อมกลาง ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

ที่ ๓ - ๔/๒๕๔๕

วันที่ ๒๕ มกราคม ๒๕๔๕

เรื่อง วุฒิสภาพอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาพตาม
รัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ และประธานวุฒิสภาพส่งความเห็นของสมาชิกวุฒิสภาพอให้ศาล
รัฐธรรมนูญพิจารณาในจัดตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒ วรรคหนึ่ง (๑) (กรณีสภาพผู้แทน
รายภูรยืนยันร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การห้ามอาชญากรรม พ.ศ.
โดยไม่รอผลการพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวที่คณะกรรมการธิการร่วมกันพิจารณา
เสร็จแล้วของวุฒิสภาพ)

ทั้งสองกรณี ศาลรัฐธรรมนูญสั่งให้รวมพิจารณาเข้าด้วยกัน

คำร้องที่ ๑ เป็นคำร้องที่ประธานวุฒิสภาพยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยมติข้างมากของสมาชิกวุฒิสภาพ
คำร้องที่ ๒ เป็นคำร้องที่ประธานวุฒิสภาพยื่นต่อศาลรัฐธรรมนูญโดยสมาชิกวุฒิสภาพจำนวนไม่น้อยกว่า
๓๐ คน ใช้สิทธิอ้างว่าพระราชบัญญัติที่ตราขึ้นไม่ถูกต้องตามขั้นตอนของกฎหมาย

คำร้องทั้งสองฉบับมีข้อความทำนองเดียวกันว่า ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน
ขององค์การห้ามอาชญากรรม พ.ศ. ได้ผ่านความเห็นชอบของสภาพผู้แทนรายภูรแล้วในคราวประชุม
สภาพผู้แทนรายภูร ครั้งที่ ๑ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๑ สิงหาคม ๒๕๔๔ และได้เสนอพระราชบัญญัติดังกล่าวต่อวุฒิสภาพ เมื่อวันที่ ๒ สิงหาคม ๒๕๔๔ วุฒิสภาพได้พิจารณาแล้ว มีมติแก้ไขเพิ่มเติม
ในคราวประชุมวุฒิสภาพ ครั้งที่ ๑๕ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๗ กันยายน ๒๕๔๔
ได้ส่งพระราชบัญญัติคืนไปยังสภาพผู้แทนรายภูร สภาพผู้แทนรายภูรพิจารณาแล้ว มีมติไม่เห็นชอบด้วยกับ
การแก้ไขเพิ่มเติมของวุฒิสภาพ ทั้งสองสภาพจึงตั้งคณะกรรมการธิการร่วมกันเพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติ
ดังกล่าว คณะกรรมการธิการร่วม พิจารณาร่วมกันแล้วมีความเห็นเช่นเดียวกับที่วุฒิสภาพได้แก้ไขเพิ่มเติม
จากนั้นได้เสนอรายงานดังกล่าวไปยังสภาพทั้งสอง สภาพผู้แทนรายภูรนำบรรจุเข้าไว้การประชุม ครั้งที่ ๓๓
(สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕ วุฒิสภาพได้บรรจุเข้าไว้การประชุมในวันที่
๒๓ เดือนเดียวกัน คราวประชุมครั้งที่ ๓๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) ในวันที่ประชุมสมาชิกสภาพแทน
รายภูรพิจารณาร่างพระราชบัญญัติของคณะกรรมการธิการร่วมกัน สมาชิกสภาพผู้แทนรายภูรไม่เห็นด้วยกับ
คณะกรรมการธิการร่วมกันที่ให้แก้ไขถ้อยคำในพระราชบัญญัติโดยมีมติไม่เห็นชอบด้วย และเห็นว่า

เนื่องจากร่างพระราชบัญญัตินี้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับด้วยการเงินจึงขอให้ที่ประชุมใช้สิทธิยืนยันร่างพระราชบัญญัติตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๖ ในทันที ในที่สุดได้มีมติยืนยันให้ใช้ร่างเดิมด้วยคะแนนเสียงเกินกว่า半ของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ ต่อมาประธานสภาผู้แทนราษฎรได้มีหนังสือ ลงวันที่ ๒๒ พฤษภาคม ๒๕๔๕ แจ้งผลการประชุมให้หัวผู้สภาราบ แล้วว่าด้วยว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ถือว่าได้ผ่านความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว จะส่งให้นายกรัฐมนตรีนำเข้าทูลเกล้าฯ เพื่อทรงลงพระปรมาภิไชย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ ต่อไป ในคราวประชุมวุฒิสภา ครั้งที่ ๓๗ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันศุกร์ที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๕ สมาชิกวุฒิสภาได้อภิปรายและแสดงความเห็น กรณีที่สมาชิกสภาผู้แทนราษฎรใช้สิทธิยืนยันร่างพระราชบัญญัติโดยไม่รอให้หัวผู้สภาราบณา ข้อเสนอของคณะกรรมการชิการร่วมกันเสียก่อน สมาชิกวุฒิสภาส่วนใหญ่เห็นว่า การใช้สิทธิยืนยันร่างพระราชบัญญัติของสมาชิกสภาผู้แทนราษฎร โดยไม่รอให้หัวผู้สภาราบนาข้อเสนอของคณะกรรมการชิการร่วมกันก่อน มีปัญหาความไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ กล่าวคือ การที่วุฒิสภายังไม่ได้ประชุมพิจารณา ข้อเสนอของคณะกรรมการชิการร่วมกัน ยังไม่เสร็จสิ้นขั้นตอนเมื่อหัวผู้สภาราได้พิจารณาและแจ้งผลให้ประธานรัฐสภาทราบแล้ว จึงจะถือว่าร่างพระราชบัญญัตินี้ได้ถูกยับยั้งไว้ สิทธิยืนยันของสภาผู้แทนราษฎรจะมีขึ้นหลังจากนี้ การยืนยันร่างพระราชบัญญัติโดยสภาพผู้แทนราษฎรนั้นเป็นกรณีที่ข้อเสนอของคณะกรรมการชิการร่วมกันได้เข้าสู่การพิจารณาของทั้งสองสภา ถ้าหากทั้งสองสภาไม่สามารถมีความเห็นพ้องกันได้แล้ว จึงจะถือว่า ได้มีการยับยั้ง ต่อไปจะเป็นเรื่องของสภาพผู้แทนราษฎรที่พิจารณาขึ้นร่างพระราชบัญญัติ ที่ถูกยับยั้งภายในการกำหนดระยะเวลาที่รัฐธรรมนูญกำหนด ซึ่งช่วงเวลาที่สภาพผู้แทนราษฎรจะนำเข้าพิจารณาขึ้นอาจจะสั้น ยาวขึ้นอยู่กับว่า เป็นร่างพระราชบัญญัติทั่วไป หรือร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับด้วยการเงินในกรณีที่เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับด้วยการเงิน สภาพผู้แทนราษฎรอาจยกขึ้นพิจารณาใหม่ได้ทันที ซึ่งวุฒิสภาก็เห็นว่า ทันทีในกรณีนี้ก็คือนับแต่วุฒิสภาราได้พิจารณารายงานของคณะกรรมการชิการร่วมกัน ลุล่วงไปก่อนแล้ว หากใช้นับแต่เมื่อสภาพผู้แทนราษฎรมีมติไม่เห็นชอบในรายงานของคณะกรรมการชิการร่วมกันแต่อย่างใด

ตามรัฐธรรมนูญ รัฐสภาประกอบด้วยสภาพผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา การที่จะผ่านร่างพระราชบัญญัติตราเป็นกฎหมายได้จะต้องได้รับคำแนะนำและความยินยอมของรัฐสภา การประชุมของสภาพผู้แทนราษฎร หรือวุฒิสภา อันเป็นการแสดงออกของอำนาจรัฐสภา ในทางนิติบัญญัตินี้จะต้องเป็นไปตามขั้นตอนหรือกระบวนการนิติบัญญัติที่รัฐธรรมนูญกำหนดไว้ การที่รัฐธรรมนูญกำหนดให้มีสองสภาพด้วยความมุ่งหวังจะให้เกิดการตรวจสอบ ทั่วไป กลั่นกรองกันเป็นสำคัญ โดยให้แต่ละสภาพทำหน้าที่อย่างเต็มที่และเป็นอิสระต่อกัน

การยืนยันร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การห้ามอาชุชเชมี พ.ศ. ของสภาผู้แทนราษฎรในคราวประชุมสภาผู้แทนราษฎร ครั้งที่ ๓๓ (สมัยสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ไม่เป็นไปตามขั้นตอนของรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ และมาตรา ๑๗๖ ร่างพระราชบัญญัติที่สภาผู้แทนราษฎรมีมติยืนยันจึงไม่มีผลในทางกฎหมาย

ที่ประชุมของวุฒิสภา เห็นว่า การเสนอปัญหาให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในจังหวัดความชอบด้วยรัฐธรรมนูญของร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การห้ามอาชุชเชมี พ.ศ. โดยสมาชิกของรัฐสภาจำนวนไม่น้อยกว่า ๙๐ คนใช้สิทธิเสนอปัญหาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒ (๑) หรือในกรณีที่เห็นว่ามีปัญหาเกี่ยวกับอำนาจหน้าที่ขององค์กรตามรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ ซึ่งอาจทำได้ทั้งสองกรณี สมาชิกวุฒิสภาจึงได้ใช้อำนาจตามรัฐธรรมนูญตามบทบัญญัติทั้งสองมาตรา โดยคำร้องที่ ๑ โดยมติข้างมากของสมาชิกวุฒิสภาให้ประธานวุฒิสภาพรับคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๖ สำหรับคำร้องที่ ๒ สมาชิกวุฒิสภา จำนวน ๑๐๒ คน เสนอความเห็นต่อประธานวุฒิสภา ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๖๒ (๑) ประธานวุฒิสภาได้เสนอคำร้องทั้งสองฉบับเพื่อศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในจังหวัด ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาในจังหวัด ดังนี้

๑. การที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติไม่เห็นชอบด้วยกันร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การห้ามอาชุชเชมี พ.ศ. ของคณะกรรมการธิการร่วมกันแต่บุติสภายังไม่ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวที่คณะกรรมการธิการร่วมกันได้พิจารณาเสร็จแล้ว จะถือว่าร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การห้ามอาชุชเชมี พ.ศ. ได้ถูกยกยับยังตามมาตรา ๑๗๕ ของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้วหรือไม่

๒. ถ้าศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่า กรณีใช้เป็นการยับยั้งตามมาตรา ๑๗๕ ของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติยืนยันตามร่างเดิม และให้ถือว่าร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การห้ามอาชุชเชมี พ.ศ. ได้ถูกยกยับยังตามมาตรา ๑๗๕ ของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้ว นติของสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวจะถือว่าชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่

๓. การที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติยืนยันตามร่างเดิมทันที โดยไม่รอฟังผลการพิจารณาของบุติสภากา ทำให้บุติสภามิสามารถพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานที่คณะกรรมการธิการร่วมกันเสนอให้กรณีเช่นนี้จะถือว่าอำนาจหน้าที่ของบุติสภากลุกตัดถอนไปหรือไม่

ศาลรัฐธรรมนูญได้มีคำสั่งให้รับคำร้องทั้งสองเรื่องไว้พิจารณาในจังหวัด ส่งสำเนาคำร้องให้ผู้ที่เกี่ยวข้องซึ่งข้อเท็จจริง

คดีมีปัญหาต้องพิจารณาในจังหวัดนี้

๑. การที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติไม่เห็นชอบด้วยกันร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การห้ามอาชญากรรม พ.ศ. ของคณะกรรมการชิการร่วมกันแต่ก่อนถูกยังไม่ได้พิจารณาไว้ จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การห้ามอาชญากรรม พ.ศ. ได้ถูกยกยับยังตามมาตรา ๑๙๕ ของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทยแล้วหรือไม่

๒. ถ้าศาลรัฐธรรมนูญเห็นว่า กรณีใช้เป็นการยกยับยังตามมาตรา ๑๙๕ ของบทบัญญัติรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย การที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติยืนยันตามร่างเดิม และให้ถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวเป็นอันได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว นิติของสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวจะถือว่าชอบด้วยรัฐธรรมนูญหรือไม่

๓. การที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติยืนยันตามร่างเดิมทันที โดยไม่รอฟังผลการพิจารณาของวุฒิสภา ทำให้วุฒิสภาไม่สามารถพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองล่าวตามที่คณะกรรมการชิการร่วมกันเสนอได้ จึงถือว่าอำนาจหน้าที่ของวุฒิสภาถูกตัดถอนไปหรือไม่

ตามปัญหาข้อแรกที่ว่า การที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติไม่เห็นชอบด้วยกันร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การห้ามอาชญากรรม พ.ศ. ของคณะกรรมการชิการร่วมกัน โดยที่วุฒิสภายังไม่ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองล่าวที่คณะกรรมการชิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว จึงถือว่าร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การห้ามอาชญากรรม พ.ศ. ถูกยกยับยังตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๕ วรรคหนึ่ง (๑) หรือไม่ และการที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติยืนยันร่างเดิมของสภาผู้แทนราษฎรด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสภาผู้แทนราษฎรโดยที่วุฒิสภาพรับมิได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการชิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว กระบวนการตราพระราชบัญญัติคุ้มครองล่าวชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๙๕ วรรคหนึ่ง (๑) และมาตรา ๑๗๖ หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย บัญญัติว่า

“มาตรา ๕๐ รัฐสภาประกอบด้วยสภาผู้แทนราษฎรและวุฒิสภา

รัฐสภาจะประชุมร่วมกันหรือแยกกัน ย่อมเป็นไปตามบทบัญญัติแห่งรัฐธรรมนูญนี้

มาตรา ๕๒ ร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญจะตราขึ้นเป็นกฎหมายได้ก็แต่โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา

ມາຕຣາ ៥៥ ລ່າຍພະພາບໜູ້ຜົດຫຸ້ກໍ່ ຫຼືລ່າຍພະພາບໜູ້ຜົດປະກອບຮູ້ຮຽມນູ້ຜົດທີ່ໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນຂອບຂອງຮູ້ສກາແລ້ວ ໃຫ້ນາຍກັບຮູ້ມູນຕົກຕົວໃໝ່ຫຼຸດເກົ່າຫຼຸດຮະໜ່ມອນຄວາຍກາຍໃນຢືນຢັນແຕ່ວັນທີໄດ້ຮັບຮ່າງພະພາບໜູ້ຜົດຫຸ້ກໍ່ ຫຼືລ່າຍພະພາບໜູ້ຜົດປະກອບຮູ້ຮຽມນູ້ຜົດຈາກຮູ້ສກາ ເພື່ອພະມາການທີ່ທຳກຳຮັບຮ່າງພະປະມາກີໄສຍ ແລະເນື່ອປະກາດໃນราชກິຈຈານເບກຍາແລ້ວ ໃຫ້ໃຊ້ນັກປັບປຸງກູ້ມາຍໄດ້

ມາຕຣາ ៥៥ ກາຍໄດ້ນັກປັບປຸງມາຕຣາ ៥៥ ເນື່ອງໆ ສຳເນົາໄດ້ພິຈານາລ່າຍພະພາບໜູ້ຜົດຫຸ້ກໍ່ ຫຼືລ່າຍພະພາບໜູ້ຜົດປະກອບຮູ້ຮຽມນູ້ຜົດເສົ້າງແລ້ວ

(១) ຄ້າເຫັນຂອບດ້ວຍກັບສກາຜູ້ແທນຮາຍງູ້ ໃຫ້ດໍາເນີນການຕ່ອໄປຕາມມາຕຣາ ៥៥

(២) ຄ້າໄມ່ເຫັນຂອບດ້ວຍກັບສກາຜູ້ແທນຮາຍງູ້ ໃຫ້ຍັນຍັງຮ່າງພະພາບໜູ້ຜົດຫຸ້ກໍ່ ຫຼືລ່າຍພະພາບໜູ້ຜົດປະກອບຮູ້ຮຽມນູ້ຜົດນັ້ນຄືນໄປຢັງສກາຜູ້ແທນຮາຍງູ້

(៣) ຄ້າແກໍໄຂເພີ່ມເຕີມ ໃຫ້ສ່າງຮ່າງພະພາບໜູ້ຜົດຫຸ້ກໍ່ ຫຼືລ່າຍພະພາບໜູ້ຜົດປະກອບຮູ້ຮຽມນູ້ຜົດ ຕາມທີ່ແກໍໄຂເພີ່ມເຕີມນັ້ນໄປຢັງສກາຜູ້ແທນຮາຍງູ້ ຄ້າສກາຜູ້ແທນຮາຍງູ້ເຫັນຂອບດ້ວຍກັບການແກໍໄຂເພີ່ມເຕີມ ໃຫ້ດໍາເນີນການຕ່ອໄປຕາມມາຕຣາ ៥៥ ຄ້າເປັນກຣົນອື່ນ ໃຫ້ແຕ່ລະສກາຕັ້ງບຸກຄລ໌ໜຶ່ງເປັນຫຸ້ມໄດ້ເປັນສາມາຊີກແໜ່ງສການນັ້ນ ມີຈຳນວນເທົກນາມາທີ່ສກາຜູ້ແທນຮາຍງູ້ກຳທັນ ປະກອບເປັນຄະນະກຣມາຊີກຮ່ວມກັນເພື່ອພິຈານາລ່າຍພະພາບໜູ້ຜົດຫຸ້ກໍ່ ຫຼືລ່າຍພະພາບໜູ້ຜົດປະກອບຮູ້ຮຽມນູ້ຜົດນັ້ນ ແລະໃຫ້ຄະນະກຣມາຊີກຮ່ວມກັນຮາຍງານແລະເສນອຮ່າງພະພາບໜູ້ຜົດຫຸ້ກໍ່ ຫຼືລ່າຍພະພາບໜູ້ຜົດປະກອບຮູ້ຮຽມນູ້ຜົດທີ່ຄະນະກຣມາຊີກຮ່ວມກັນໄດ້ພິຈານາແລ້ວຕ່ອສກາທັງສອງ ຄ້າສກາທັງສອງຕ່າງເຫັນຂອບດ້ວຍຮ່າງຮ່າງພະພາບໜູ້ຜົດຫຸ້ກໍ່ ຫຼືລ່າຍພະພາບໜູ້ຜົດປະກອບຮູ້ຮຽມນູ້ຜົດນັ້ນໄວ້ກ່ອນ

ມາຕຣາ ៥៥ ລ່າຍພະພາບໜູ້ຜົດຫຸ້ກໍ່ ຫຼືລ່າຍພະພາບໜູ້ຜົດປະກອບຮູ້ຮຽມນູ້ຜົດທີ່ຕ້ອງຍັນຍັງໄວ້ຕາມມາຕຣາ ៥៥ ນັ້ນ ສກາຜູ້ແທນຮາຍງູ້ຈະຍົກເປັນພິຈານາໄໝມໄດ້ຕ່ອເນື່ອເວລາທີ່ຮ້ອຍແປດສົບວັນໄດ້ລ່ວງພັນໄປນັບແຕ່ວັນທີ່ວຸດສົກາສ່າງຮ່າງພະພາບໜູ້ຜົດຫຸ້ກໍ່ ຫຼືລ່າຍພະພາບໜູ້ຜົດປະກອບຮູ້ຮຽມນູ້ຜົດນັ້ນຄືນໄປຢັງສກາຜູ້ແທນຮາຍງູ້ ສໍາຫັບກຣົນກີ່ກາຍຍັນຍັງຕາມມາຕຣາ ៥៥ (២) ແລະນັບແຕ່ວັນທີ່ສກາໄດສກາທີ່ໄໝ່ເຫັນຂອບດ້ວຍ ສໍາຫັບກຣົນກີ່ກາຍຍັນຍັງຕາມມາຕຣາ ៥៥ (៣) ໃນກຣົນເຫັນວ່ານີ້ ຄ້າສກາຜູ້ແທນຮາຍງູ້ ລົມຕີຍືນຍັນຮ່າງເດີມຫຸ້ກໍ່ ຫຼືລ່າຍພະພາບໜູ້ຜົດຫຸ້ກໍ່ ຫຼືລ່າຍພະພາບໜູ້ຜົດປະກອບຮູ້ຮຽມນູ້ຜົດນັ້ນຈຳນວນສາມາຊີກທັງໝາຍດເທົ່າທີ່ມີອຸ່ນຂອງສກາຜູ້ແທນຮາຍງູ້ແລ້ວ ໃຫ້ຄືວ່າຮ່າງຮ່າງພະພາບໜູ້ຜົດຫຸ້ກໍ່ ຫຼືລ່າຍພະພາບໜູ້ຜົດປະກອບຮູ້ຮຽມນູ້ຜົດນັ້ນເປັນອັນໄດ້ຮັບຄວາມເຫັນຂອບຂອງຮູ້ສກາ ແລະໃຫ້ດໍາເນີນຕ່ອໄປຕາມມາຕຣາ ៥៥

ถ้าร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญที่ต้องยังยังไว้เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับด้วยการเงิน สถาบันราษฎรอาจกร่างพระราชบัญญัติหรือพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้นขึ้นพิจารณาใหม่ได้ทันที ในกรณีเช่นว่านี้ ถ้าสถาบันราษฎรลงมติเห็นยังร่างเดิมหรือร่างที่คณะกรรมการชิการร่วมกันพิจารณาด้วยคะแนนเสียงมากกว่ากึ่งหนึ่งของจำนวนสมาชิกทั้งหมดเท่าที่มีอยู่ของสถาบันราษฎรแล้ว ให้อธิบายว่าร่างพระราชบัญญัติหรือร่างพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญนั้น เป็นอันได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา และให้ดำเนินการต่อไปตามมาตรา ๕๓”

พิจารณาแล้ว เห็นว่า ตามรัฐธรรมนูญฉบับปัจจุบันกำหนดให้รัฐสภาซึ่งประกอบด้วย สถาบันราษฎรและวุฒิสภา ร่างพระราชบัญญัติที่จะตราเป็นกฎหมายได้ก็แต่โดยคำแนะนำและยินยอมของรัฐสภา ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การห้ามอาชญากรรม พ.ศ. สถาบันราษฎรได้พิจารณาและลงมติเห็นชอบแล้ว และไดเสนอวุฒิสภาเพื่อพิจารณา ในชั้นพิจารณาของวุฒิสภา นั้น วุฒิสภากำต้องพิจารณาและให้ความเห็นชอบภายในกำหนดเวลาตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๔ และ มาตรา ๑๘๐ แล้วแต่กรณี สำหรับขั้นตอนการพิจารณาของวุฒิสภานั้นต้องดำเนินการตามมาตรา ๑๗๕ โดยมีขั้นตอนดังนี้ (๑) ถ้าเห็นชอบด้วยกับสถาบันราษฎร ก็ให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าฯ ภัยในเยลวัน เพื่อพระมหาภักษะตริยทรงลงพระปรมาภิไธย ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ (๒) ถ้าไม่เห็นชอบด้วยกับสถาบันราษฎร ก็ให้ยังยังร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การห้ามอาชญากรรม พ.ศ. ไว้ก่อนและส่งร่างพระราชบัญญัติดังกล่าววนั้นคืนไปยังสถาบันราษฎร (๓) ถ้าแก้ไขเพิ่มเติมให้ส่งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การห้ามอาชญากรรม พ.ศ. ตามที่แก้ไขเพิ่มเติมนั้นไปยังสถาบันราษฎร สถาบันราษฎรเห็นชอบด้วยกับการแก้ไขเพิ่มเติมก็ให้ดำเนินการตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๕๓ ถ้าเป็นกรณีอื่นให้แต่ละสถาบันบุคคลซึ่งเป็นหรือมิได้เป็นสมาชิกแห่งสภานั้นฯ มีจำนวนเท่ากันตามที่สถาบันราษฎรกำหนด ประกอบเป็นคณะกรรมการชิการร่วมกัน เพื่อพิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว และให้คณะกรรมการชิการร่วมกันรายงานและเสนอร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการชิการร่วมกันได้พิจารณาแล้วต่อสถาบันทั้งสอง สถาบันทั้งสองต่างเห็นชอบด้วยร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการชิการร่วมกันได้พิจารณาแล้ว ให้ดำเนินการต่อไป ตามมาตรา ๕๓ ถ้าสถาบันใดสถาบันหนึ่งไม่เห็นชอบด้วยก็ให้ยังยังร่างพระราชบัญญัติฯ ไว้ก่อน

กรณีตามคำร้องเป็นเรื่องที่ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การห้ามอาชญากรรม พ.ศ. ถูกวุฒิสภากำกับเพิ่มเติม ซึ่งต่อมาก็มีการตั้งคณะกรรมการชิการร่วมกันพิจารณา คณะกรรมการชิการร่วมกันพิจารณาเสร็จแล้ว ได้เสนอรายงานและเสนอร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการชิการร่วมกันพิจารณาต่อสถาบันราษฎรและวุฒิสภา สถาบันราษฎรนำรัฐบาลรัฐเข้าหารือการประชุม ครั้งที่ ๓๓

(สมัยประชุมสามัญนิติบัญญัติ) วันพุธที่ ๒๑ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ส่วนวุฒิสภาพได้นำรรจุเข้าวาระการประชุมในวันที่ ๒๓ เดือนเดียวกัน ในห้องพิจารณาของสภาทั้งสองหลังจากคณะกรรมการขึ้นมาพิจารณาและร่างพระราชบัญญัติที่คณะกรรมการขึ้นมาพิจารณาแล้วต่อสภากลับตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ วรรคหนึ่ง (๓) สภากลับจะต้องพิจารณาว่า จะเห็นชอบด้วยร่างแก้ไขเพิ่มเติมพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์กรห้ามอาชุชเคนี พ.ศ. ที่คณะกรรมการขึ้นมาพิจารณาแล้วกันเสนอมาหรือไม่ ถ้าเห็นชอบด้วยกันทั้งสองสภา ก็ให้นายกรัฐมนตรีนำขึ้นทูลเกล้าฯ ภายใต้สิบวัน เพื่อพระมหากรุณาธิคุณ ทรงลงพระปรมาภิไธย และเมื่อประกาศในราชกิจจานุเบกษาแล้วให้ใช้บังคับเป็นกฎหมายได้ ตามมาตรา ๕๓ สภาผู้แทนราษฎรได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์กรห้ามอาชุชเ肯ี พ.ศ. ที่คณะกรรมการขึ้นมาพิจารณาแล้วมีมติไม่เห็นชอบด้วย และเห็นว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าว เป็นร่างพระราชบัญญัติเกี่ยวกับด้วยการเงิน จึงให้ที่ประชุมสภาผู้แทนราษฎรใช้สิทธิยืนยันร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์กรห้ามอาชุชเ肯ี พ.ศ. ทันที ตามมาตรา ๑๗๖ ตามข้อเท็จจริงวุฒิสภาพยังไม่ได้พิจารณารายงานและร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวที่คณะกรรมการขึ้นมาพิจารณาแล้ว เพราะตามวาระการประชุมของวุฒิสภาพได้กำหนดไว้ในวันที่ ๒๓ พฤษภาคม ๒๕๔๕ ซึ่งเป็นเวลาหลังจากการประชุมของสภาผู้แทนราษฎรถึงสองวัน จึงยังไม่อาจทราบได้ว่า ในการประชุมพิจารณาของวุฒิสภาพในวันเวลาดังกล่าว วุฒิสภาพจะมีมติเห็นชอบด้วยกันร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์กรห้ามอาชุชเ肯ี พ.ศ. ที่คณะกรรมการขึ้นมาพิจารณาแล้วมีมติไม่เห็นชอบด้วยกันร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์กรห้ามอาชุชเ肯ี พ.ศ. ที่คณะกรรมการขึ้นมาพิจารณาแล้วมีมติเห็นชอบด้วยกันร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์กรห้ามอาชุชเ肯ี พ.ศ. ที่สภาผู้แทนราษฎรมีมติไปนั้นถือว่ายังไม่ได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา ตามมาตรา ๑๗๖

สำหรับปัญหาตามข้อ ๒ ที่ว่า ถ้าศาลรัฐธรรมนูญ เห็นว่า กรณีใช้เป็นการยับยั้งร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์กรห้ามอาชุชเ肯ี พ.ศ. ตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ การที่สภาผู้แทนราษฎรได้ลงมติยืนยันร่างเดิมและให้ถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวได้รับความเห็นชอบของรัฐสภาแล้ว มติของสภาผู้แทนราษฎรดังกล่าวจะถือว่าชอบด้วยรัฐธรรมนูญ หรือไม่ และตามปัญหาข้อ ๓ ที่ว่า การที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติยืนยันตามร่างเดิมทันที โดยไม่รอฟังผลการพิจารณาของวุฒิสภาพ ทำให้วุฒิสภาพไม่สามารถปฏิบัติหน้าที่ คือ ไม่สามารถพิจารณาร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน

ขององค์การห้ามอาวุธเคมี พ.ศ. ตามที่คณะกรรมการชิการร่วมกันเสนอให้ จะถือว่าอำนาจหน้าที่ของ วุฒิสภาถูกตัดถอนไปหรือไม่ นั้น เห็นว่า ได้พิจารณาในปัจจัยตามปัญหาข้อแรกแล้วว่า การที่สภาผู้แทนราษฎร ใช้สิทธิยื่นยันร่างเดิมโดยวุฒิสภาอย่างไม่ได้พิจารณาอย่างใด้ แต่ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงาน ขององค์การห้ามอาวุธเคมี พ.ศ. ที่คณะกรรมการชิการร่วมกันเสนอ ถือว่ากรณียังไม่ได้ผ่านขั้นตอน ตามมาตรา ๑๗๕ วรรคหนึ่ง (๓) พระราชบัญญัติดังกล่าวยังไม่ได้ถูกยับยั้ง สภาผู้แทนราษฎรไม่อาจ ใช้สิทธิ ตามมาตรา ๑๗๖ ยืนยันร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวไว้ในทันทีได้ และถือว่าร่างพระราชบัญญัติ คุ้มครองการดำเนินงานขององค์การห้ามอาวุธเคมี พ.ศ. ยังไม่ได้รับความเห็นชอบของรัฐสภา จึงไม่จำเป็นต้องพิจารณาในปัจจัยตามปัญหาข้อที่ ๒ และข้อที่ ๓

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงวินิจฉัยว่า การที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติไม่เห็นชอบด้วยกัน ร่างพระราชบัญญัติคุ้มครองการดำเนินงานขององค์การห้ามอาวุธเคมี พ.ศ. ของคณะกรรมการชิการ ร่วมกันโดยที่วุฒิสภาอย่างไม่ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวที่คณะกรรมการชิการร่วมกันพิจารณา เสเร็จแล้ว ไม่ถือว่าร่างพระราชบัญญัติดังกล่าวถูกยับยั้งตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ วรรคหนึ่ง (๓) และการที่สภาผู้แทนราษฎรลงมติยืนยันร่างเดิม โดยที่วุฒิสภาอย่างไม่ได้พิจารณาร่างพระราชบัญญัติที่ คณะกรรมการชิการร่วมกันพิจารณาเสเร็จแล้ว กระบวนการตรวจสอบพระราชบัญญัติดังกล่าวไม่ชอบด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๑๗๕ วรรคหนึ่ง (๓) และมาตรา ๑๗๖

นายอุรุ หวังอ้อมกลาง

ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ